

[Elisabeth Bruun Olesen]

Om dette er gadedrengesnak eller fruentimmersnak, er egentlig ikke det væsentlige. Det væsentlige er, at kvinderne bliver ramt af det her. Der er 70 pct. af kvinderne, der er gengangere vedrørende jobtilbud nr. 2. Det kan nok så mange ord og en venstrepåstand om, at socialdemokratiet misbruger kvindesaen, ikke benægte.

Loven er specielt kvindefjendsk, fordi det er kvinderne, der er langtidsløse, og det er kvinderne, der har den korteste uddannelse, den korteste skolemæssige baggrund. Som jeg har sagt før, er 73 pct. af Kvindeligt Arbejderforbunds medlemmer gået ud af 7. klasse, og der er endnu ingen her, der har dokumenteret, hvordan en 8. eller 9. klasse eller et uddannelsesstilbud via et specialarbejderkursus sikrer, at disse kvinder får et arbejde. Tværtimod har arbejdsministeren sagt, at garantier kan man ikke give. Resultatet, konsekvensen, bliver, at de langtidsløse kvinder for en meget, meget stor dels vedkommende ender på de nedsatte dagpenge.

Jeg synes altså ikke, at debatten bør udarte eller afarte til, om vi er fruentimmere eller gadedrenge. Jeg vil godt sige, at jeg er et fruentimmer.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Man kan næsten glæde sig på regeringspartiernes vegne over, at de har fundet et udtryk, de kan spille forargede over, men det overlever vi såmænd nok.

Når både arbejdsministeren og fru Hanne Severinsen siger, at man giver kvinderne en chance, så vil jeg godt spørge: en chance til hvad? Det er ikke under udvalgsarbejdet blevet sandsynliggjort, at der er uddannelsespladser til kvinder. Tværtimod er det blevet sagt, at de må gå ind i mandefagene, hvis de overhovedet har lyst. Det er ikke blevet sandsynliggjort, at man overhovedet vil sætte noget ind for, at kvinderne skal få arbejde. Der er ikke en egentlig ret for kvinderne til at få en uddannelse. Man har pure nægtet at indføre en egentlig ret.

Alle mulige optimistiske, overoptimistiske, naivt optimistiske udtalelser ændrer ikke på det forhold, at det ikke er lykkedes regeringen og oppositionen på nogen som helst måde at sandsynliggøre, at der er plads til noget

som helst. Derfor vil jeg godt sige, at der skulle have været lagt op til en helt anden politik, men det må vi komme frem til i anden omgang. Sort snak, sort optimisme duer ikke i denne sag. Det er mennesker, det drejer sig om, og det er hverdagen i Danmark, vi skal tage vort udgangspunkt i. Gør man ikke det, rammer man fejl, og det er det, regeringen og det radikale venstre gør i denne sag.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Hr. Bakholt var inde på nogle betragtninger om, hvorvidt der var et tilstrækkeligt antal uddannelsespladser. Jeg vil godt gentage, hvad jeg sagde i første omgang:

Regeringen skaffer fra 1. juli 1985, når loven træder i kraft, 15.000 uddannelsespladser. I 2. halvår af 1985 vil 20.000 personer ophøre med et arbejdstilbud, hvoraf vi regner med, at halvdelen, altså 10.000, bliver gengangere, og heraf skal igen halvdelen, 5.000 personer, have en uddannelse. Dertil har vi 15.000 uddannelsespladser geografisk fordelt. Det er ikke sikkert, at alle de ledige, hvad enten de bor i Fyns amt eller i et andet amt, skal have en arbejdsmarkedsuddannelse. Måske skal de have en, men det er ikke sikkert.

Det er ikke rigtigt, som det blev sagt fra socialdemokratiets side, at der ikke er gjort noget for at forberede AF på at gå i gang med denne ordning. Der er for længe siden blevet nedsat en koordineringsgruppe, hvori undervisningsministeriet, arbejdsministeriet og forskellige direktorater er repræsenteret, med henblik på at føre ordningen ud i praksis, det vil sige at sikre, at der er den tilstrækkelige vejledning vedrørende muligheden for at få uddannelse eller gå i gang som iværksætter. Det arbejde er sat i værk.

Det er også forkert, når man siger, at der ikke er sat noget som helst i gang med hensyn til rådgivning eller for at få dette til at køre administrativt. Det er simpelt hen urigtigt.

Det er jo sjovt med socialdemokratiet. Det er sandt, hvad jeg siger: det er egentlig bedrøveligt, at socialdemokratiet er blevet et lille, surt parti. Hvad hører man i dag? Ikke andet end negative bemærkninger. Man hører ikke andet end negativt. Man hører ikke noget som helst positivt om uddannelsesper-